

*Thu qua
Đông lại đến...*

Tôn-Nữ Mai-Tâm

Kỷ niệm năm cô-vít 19 với nhiều ly biệt đau thương

*Thôi đừng nói em không còn trẻ nữa
Trân quý tháng ngày mình còn bên nhau
Lòng lắng đọng uơm niềm thương nỗi nhớ
Tuổi đời chồng chất tình càng nồng thêm...*

*Thôi đừng nói em không còn trẻ nữa
Hơi thở mình cùng hòa chung nhịp điệu*

*Trong tim em thơ tuôn tràn lai láng
Tươi mát lòng anh tình sâu nghĩa nặng...*

Thôi đừng nói em không còn trẻ nữa

Trong tim anh em muôn thuở là em

Tình yêu cho nhau không hề phai nhạt

Ánh mắt đó anh vẫn yêu vô cùng...

Thôi đừng nói em không còn trẻ nữa

Ngày trôi qua tình nghĩa lắng trong tim

Người hao mòn tóc muối tiêu hòa trộn

Tâm hồn khăng khít mình bên nhau mãi...

*Thôi đừng nói em không còn trẻ nữa
Nắm chắc tay nhau dù có ốm gầy
Hạnh phúc biết bao khi mình còn đó
Quảng đời còn lại cùng chung nhịp bước...*

*Em yêu hỏi đừng lo sắc tàn phai
Tuổi hạc chồng chất nghĩa tình bền lâu
Trong tim anh hình ảnh em dịu ngọt
Làn môi mềm em yếu đuối mong manh...*

*Em yêu hỏi đừng lo sắc tàn phai
Tình cho nhau như mưa rơi thấm đậm
Thời gian trôi Thu qua Đông lại đến
Hơi thở bên nhau sưởi ấm tâm hồn...*

*Em yêu hỏi đừng lo sắc tàn phai
Ngày tháng qua ta cùng nhau sánh bước
Thời gian ơi xin hãy trôi chậm chậm*

Sợ mai kia mình lẻ bóng cô đơn...

*Em yêu hỏi đừng lo sắc tàn phai
Cánh Mai trắng dịu anh vào cõi mộng
Nuôi Tâm anh hạnh phúc sống cùng em
Cám ơn những ngày mình còn bên nhau...*

*Thời gian trôi nhanh tuổi đời cũng thế
Yêu nhau không vì sắc thắm ngày xuân
Tóc phai màu giây ân tình cột chặt
Ta yêu nhau nợ nhau cả cuộc đời...*

*Lòng thốn thức luật tạo hóa xoay vần
Quá nửa đời người thắm thoát trôi nhanh
Bên nhau lắm lúc ưu tư suy nghĩ
Quý từng giây phút mình còn có nhau...*

*Có những đêm tuổi hạc len lén đến
Nằm bên nhau nghe tiếng thở ấm êm*

*Tim còn đập thân người còn nghiêng trở
Biết mình còn đó lòng vui biết bao...*

*Trời mùa Thu lá vàng khô rơi rụng
Hơi thở yếu ngón tay mình giá buốt
Ấp ủ nhau như ngọn đèn trước gió
Bóng đêm vây phủ tim buồn tái tê...*

*Có những đêm ta cứ mãi thao thức
Canh chùng cho nhau giấc ngủ mong manh
Nhìn bóng đêm lướt nhanh qua cửa sổ
Nằm bên nhau ta đếm bóng thời gian...*

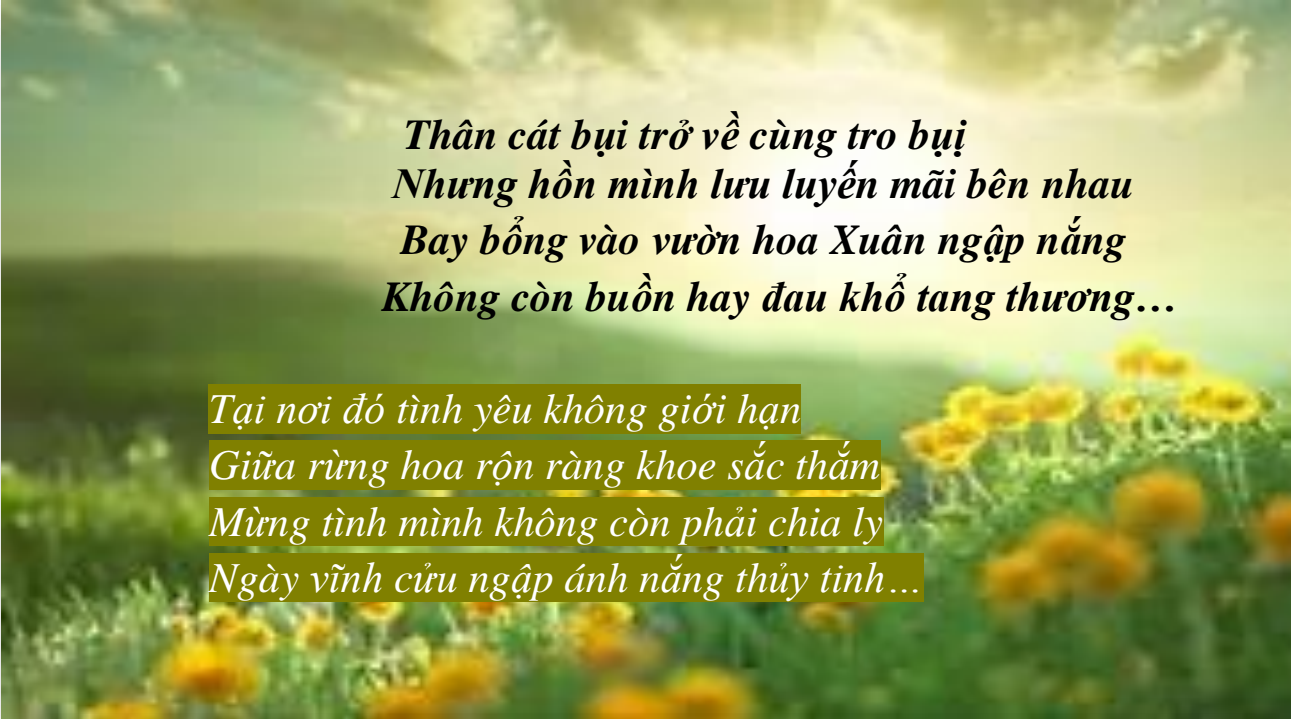
*Một ngày qua là thêm một ngày vui
Ôi hạnh phúc khi mình bừng thức dậy
Còn có người yêu để mình chăm sóc
Nâng niu chiều chuộng với lòng trù mến...*

*Cánh hoa tim theo thời gian tàn héo
Nhưng tình cho nhau sống mãi muôn Thu
Đêm buông xuống nhiều lần không chớp mắt
Sợ tỉnh giấc nồng mình lẻ bóng nhau...*

*Tuổi hạc vàng lướt nhanh qua cửa sổ
Giây phút bên nhau ôi sao quá quý
Tình sâu nghĩa nặng đã là hơi thở
Nhìn nhau cũng đủ hạnh phúc ngập tràn...*

*Rồi mai đây tình mình phải chia ly
Cuộc đời này còn có nghĩa gì đâu
Cánh Mai trắng mong manh theo gió cuốn
Bay nhẹ nhẹ ngậm ngùi anh thương nhớ...*

*Còn lại anh tim lạnh lẽo nhớ nhung
Xuôi tay theo gió như lá mùa Thu
Rơi xuống cỏ như làn hơi ngừng thở
Không ai nhớ nơi nào anh đã ngủ...*

*Thân cát bụi trở về cùng tro bụi
Nhưng hồn mình lưu luyến mãi bên nhau
Bay bổng vào vườn hoa Xuân ngập nắng
Không còn buồn hay đau khổ tang thương...*

*Tại nơi đó tình yêu không giới hạn
Giữa rừng hoa rộn ràng khoe sắc thắm
Mình tình mình không còn phải chia ly
Ngày vĩnh cửu ngập ánh nắng thủy tinh...*

*Xuân đoàn tụ trong tình yêu Thiên Chúa
Gặp gỡ yêu quý quên bao nhung nhớ
Bóng hình ba thấp thoáng ở cạnh bên
Ôi niềm vui không thể nào tả xiết...*

*Sáu mươi năm măng đơn côi lẻ bóng
Nay rạng rỡ cười hạnh phúc bên ba
Người ba yêu mà con không nhớ mặt
Đang mỉm cười dang vòng tay mở rộng...*

*Mọi khổ đau đều cùng nhau tan biến
Ngài lau khô những giọt lệ trên mắt
Thay vào đó là mùa Xuân bất tận
Tràn đầy hạnh phúc yêu thương an bình...*

